

højtærede Indenrigsminister har kunnet tiltræde. Det første Ændringsforslag til § 2 gaar ud paa, at Staten skal yde Tilskud i 3 Aar i Stedet for i 2 Aar, idet man har ment, at 2 Aar var en temmelig kort Periode til at opnaa Resultater med Hensyn til Lovens praktiske Virkninger. Det andet Ændringsforslag til § 2 gaar ud paa at forhøje Statstilskuddet fra 30 000 Kr. til 40 000 Kr. aarlig. Endelig har man i Udvalget været enig om, ligesom man er enig med den højtærede Minister derom, at Loven skal forelægges til Revision i Samlingen 1923—24 og senest inden den 1. Januar 1924. Man maa dog lægge Mærke til, at selv om Loven ikke skulde blive revideret i den Samling, bortfalder den ikke derfor. Kun Statstilskuddet falder bort, men Lovens øvrige Bestemmelser vedbliver at have Gyldighed.

Ændringsforslagene er jo let overskuelige, saa jeg behøver ikke at udtale mig videre om dem. Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale, at Tinget stemmer for de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Gerhard Nielsen: Jeg skal ikke her komme ind paa en Omtale af Lovforslaget i Almindelighed, men kun sige, at naar den ærede Ordfører fremhævede, at man ude i Landkommunerne tager fat paa at udrydde Rotter, enten der er en Lov derom eller ej, saa er der adskillig flere end jeg, der stiller sig tvivlende deroverfor. De Erfaringer, der er indhøstede i de Købstadkommuner, der har foretaget en Udryddelseskrig mod Rotterne, gaar i alt Fald i en noget anden Retning.

Jeg skal imidlertid udtale min Tilfredshed med, at det er lykkedes at forbedre det forelagte Lovforslag, og navnlig glæder jeg mig naturligvis over, at Beløbet er forhøjet, og specielt over Revisionsbestemmelsen. Den er som en Slags Løfte om, at de Erfaringer, der indhøstes i de 3 Aar, Loven gælder, antagelig vil foranledige, at der kan tages mere rationelt fat paa det Arbejde, Loven her omhandler. Jeg tror imidlertid, at der er en anden Faktor her i Landet, der kan gøre meget for at faa denne Krig gjort effektiv, nemlig den danske Presse. Hvis den vilde tage sig af Sagen og rundt om i Landet slaa til Lyd for, at man er opmærksom paa dette Forhold og bruger de Midler, man har i Hænde for at gennemføre en virkelig effektiv Udryddelse af disse Skadedyr, som vi alle ønsker skal forsvinde fra vort Land, vilde det sikkert være af Betydning.

Jeg skal med disse Ord anbefale Tinget at stemme for de foreliggende Ændringsforslag i Haab om, at denne Udryddelseskrig fremtidig vil blive foretaget paa en mere rationel Maade.

Lemvigh-Müller: Jeg kan i det væsentlige slutte mig til det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsens Udtalelser angaaende en mere rationel Udryddelse af Rotterne. Jeg vil imidlertid ved denne Lejlighed rette en Forespørgsel til den højtærede Minister, idet der indenfor Udvalget har været nogen Uenighed om Forstaaelsen af § 1, 2det Stykke, hvori det hedder: at Kommunalbestyrelsen skal være berettiget til, saafremt vedkommende Ejer ikke inden en Maaned efter derom modtaget Paabud iværksætter de efter Kommunalbestyrelsens Skøn fornødne Foranstaltninger, at lade disse foretage for Ejers Regning, hvorefter Beløbet kan inddrives ved Udpantning. Efter de Forhandlinger, der har fundet Sted i Udvalget, er det ikke ganske klart, hvad man skal forstaa ved dette „Skøn“. Fra enkelte Medlemmers Side har det været hævdet, at det naturligvis ikke skulde forstaaes anderledes, end at de Udgifter, man eventuelt kunde paaligne de enkelte Grundejere, ikke maatte være højere, end hvad der almindeligvis er gængs for tilsvarende Ejendomme. Som Lovforslaget er affattet, kan Bestemmelsen eventuelt — man ved jo aldrig, hvorledes et saadant Skøn kan falde ud — komme til at virke overordentlig uheldig for Grundejerne, navnlig for Ejere af ældre Ejendomme, idet der ved eventuelle Forandringer og andre Foranstaltninger kan blive paalagt dem Byrder og Omkostninger af overordentlig økonomisk Rækkevidde. Jeg har den Opfattelse, at man ikke bør kunne paalægge en Grundejer større Byrder, end der gennemsnitlig kræves af de forskellige Ejendomme; men da vi ikke har stillet noget Ændringsforslag herom, og da der, som sagt, har været nogen Uenighed indenfor Udvalget om Forstaaelsen af denne Bestemmelse, vil jeg tillade mig at forespørge den højtærede Minister, hvorledes det er Hensigten, at dette „Skøn“ skal virke.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg kan, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, tiltræde de Ændringsforslag, der er stillede; i Realiteten betyder Udvalgets Holdning jo en fuldkommen Tilslutning til mit Forslag. Om man siger 30 000 Kr. eller 40 000 Kr., forandrer jo intet som